

terjesztetni. A már elfogadott szavazat által a kormány épen csak a mai kérdés keresztyénitétét biztosítja.

Plener egészen értette, ha a kormány a képviselőháztól egy hozzájáruló szavazatot követelt, mert az alkotmányhiányt tartavaly a májusi stipulatiók ellen nyilatkozott. De azt már nem látja be, miért kelljen a főrendiháznak, mely nem nyilatkozott ellene a májusi megállapodásoknak most elfogadott nyilatkozatit azon megállapodások megváltoztatása mellett. Schmerling indítványát tehát annál inkább pártolja, mert az egész kiegyezési mű ismerete nélkül nem lehet annak csak egy pontja feletti kötelezőleg nyilatkozni.

Hasner lovag a conferentia által kijelentni kívánja, hogy a tagok nem fognak nehézségeket górdítani a kormány elébe.

Lasser miniszter kijelenti, hogy a kormány azért tette fel a kérdést, mert a főtanácsra vonatkozó régebbi megállapodások megváltoztak, s mert a magyar kormány garantálta kíván arra nézve, hogy a megállapodások a pontot illetőleg a parlamentben nem fognak meghiusulni. Ezért kéri a conferentia helyeslő szavazatát.

Winterstein báró előadja, hogy a bankstatutumból ismer nemely pontokat, melyek övszert nyújtanak a bank közgyűlésében netán előfordulhat visszafordítás ellen. Így pl. a részvények hű hálal a közgyűlés megtartása előtt az illetőnek nevére íratnak, a ki a közgyűlésben megjelenni akar, és két hóval a gyűlés előtt, deponáltatnak. A közgyűlés tagja külföldi nem lehet. A ki a közgyűlésben megjelenik, ha még oly sok részvénnyel bír is, csak egy szavazata van. A magyar directio tagjaira vonatkozólag (habár csak az első alakulása nézve) meg van a kedvezmény, hogy nem kívántatik meg tőlük, miszerint előbb részvényekkel bírtak és azokat deponáltat legyen.

Pretis megjegyzi, hogy az alkotmányok kinevezése nem bir valami fontossággal, mert az alkotmánynak a közgyűlésben nincs kiváltságos állása. Ebben tehát veszély nincs. Végül kijelenti, hogy a mai szavazástól függ a kiegyezés formalis megkötése.

Thun Leo gróf kijelenti, hogy a magyar kormány azon követelése, mely szerint most kér határozott szavazatot, csak az egész kiegyezés ismerete után lehetséges. „E kérdésre való felelettel compromittálnák — ugymond — alkotmányos helyzetünket. (1)“

Végül Lasser rövid felszólalása után elfogadtatott Trautmansdorf ismert javaslatát.

II. Az osztrák alkotmányhiányt konferenciája.

Az alkotmányhiányt ma (febr. 24.) tartott konferenciájáról a „P. L.“ nyomán a következő tudósítást közöljük:

Herbst, miután felolvasta azon javaslatot, mely indokolja azt. Ugy van meggyőződve, hogy a föltölt már nem lehet kétség, miszerint a bizonytalan állapotnak tovább tartani nem lehet. Magának a népek is legforróbb óhaja az, hogy mindent elkövessünk, a ki a kiegyezési munkálat mielőbbi előterjesztését lehetővé teszi. Szóla a kormány azon nyilatkozataira, melyeket az utóbbi ülésen tett, nem fektet súlyt, mert végre is az ember nem köti le magát, ha nem akarja.

Csak a főtanács összehívására vonatkozólag kell nyilatkozni. A kiegyezés minden többi kérdésére nézve teljes szabadságot tart fen magának a párt. Egészen szertelen kell, hogy maradjon a kormányzó kinevezése és a főtanács megválasztása.

ha még ó excellentiája azon kegyes szándékot is kinyilatkoztatta, hogy az együtlést felolvasással fogja fűszerezni. Mert ó excellentiája abban a veszedelmes hírnévben állt, hogy szépen olvas fenhangan. Nem lehetünk elég ovatosak egy ily elismert tulajdonnal szemben, mert a hol erejében bizik semmi elnézést, semmi emberi gyöngöséget el nem ismer, áldozataival szemben, kik körmei közé esnek. Weichselbornnál az is járul mind ehez, hogy kíváncsi szeretete, minden kiemeltélkül — hallgatóni iránt, a leghajmeresztőbb iszonyatos tárgyakat felolvasni, mely hatalmas mellkasából elődörög hangjával egyetemes, ijesztő hatása benyomást idézett elő. Csak úgy élvezte az iszonyt.

Az elnöknek ámbár az udvari szokások által beletörődve a kellemtelent is mosolylyal ajkán — eltűnni, a felolvasás vége felé egész halvány lett, Weichselborné, kinél a többszöri hallás eltompította az ily élen behatást, inkább csak unatkozott érzett mint felindulást, és néha néha el a gyökkintett, egy erősebben hangsúlyozott szóra aztán felriadván, újra helyre rángatta fejét, de e mozgás nála nem volt feltűnő, ismert dolog lévén ideges természetű, — és ez idegesség azon benyomást tette mintha folytonosan valami kitörés előkészülete lenne nála. A Weichselborn leányok, atyok felolvasása alatt is, csak épen oly meredien és megkövesedettten néztek ki mint minden más alkalomkor. Csak a jó elnök ki mindenit kész pénzül ismert el, volt igazán felindulva kebel barátja egyszerű működése által, és ha magos vendége éppen a pogány térítésből választá felolvasása tárgyát, melyben nem hiányzott se a legyilkolt téritők sokasága, se ember bussal élő rezes indusok tömege, ó igazán felemelkedést és megelégedést érzett.

(Folyt. köv.)

tása a közgyűlés által. Az egész kérdés e szerint négy tagra és két alkotmányra redukálódik. Az utóbbiakra nézve most is meg van a kormány helybenhagyási joga.

Schaupt veszélyesnek tartja az alkotmányok kinevezését és attól tart, hogy a bank egy kormánybank lesz. Szólok nemcsak a magyar, de az osztrák kormány befolyásától is tart a bankra. Attól tart, hogy nemcsak az alkotmányzó, de még a kormányzó is magyar lesz (!) Most a kérdéses pont elfogadása által a válság csak épen elnapolva lesz, mikor a bankstatutum tárgyalása napirenden lesz, ismét csak fölmerül a politikai kérdés. Miután Tiszának kormányra jutása kezdetben is támadásnak tekintett, egyáltalában nincs okunk lehetővé tenni Tisza további kormányzását.

Erre-előterjesztési javaslatát. Bréstel tövédsének mondja, hogy a kormány által most föltett kérdésben az foglaltattnak, a mi ellen a párt mult év deczemberében nyilatkozott. Mi az alkotmányzó kinevezését illeti, szölv figyelmeztet arra, miszerint nagyon fontos, hogy a kormánynak befolyása legyen a bankra; a mi pedig a főtanács összeállítását illeti, épen nem lehet mondani, hogy abban a magyar befolyás túlnyomó lenne.

Heisberg szerint a szönyegen forgó kérdés a legközelebből érinti az állampolgárok létkérdését. A ki a közgazdasági szempont a döntő és politikai tekintetek által nem szabad vezetnünk magunkat.

Igy mindenkélt a két alkotmányzó kinevezésében az állam mélyreható beavatkozását látjuk, pedig az állami felügyelet önmagában teljesen elégséges; a kinevezés által könnyen alkalom adatik az osztrák nemzeti bank felhasználására, vele való visszaélésre, a mint az már több ízben meg is történt.

Csak tényeket konstatálók, ha azt mondom, hogy a magyar államgazdálkodás eddigelő nem volt szerencsés, s hogy ez állam most nagy zavarban van. E zavar és hozzá az alkalom, hogy a javasolt mód által a bank felhasználásával segitsen magán, vagy veszélyt rejt magában, mert az osztrák kormány is hamar találta okot követni a magyar példát. Az alkotmányzó minakét részről való kinevezésében tehát nincs meg az az általános biztonság, ép oly kevéssé, mintha egy pénzár kulcsát két félnek adjuk át. A politikai bizonytalanság megszüntetésére így nem törekedhetünk, ha csak nehéz nemzetgazdasági károsodás veszedelmét folyton föntartani nem akarjuk. Ez okból szölv Schaupt javaslatára szavaz.

Klier kijelenti, hogy ó voltaképp az elutasítás mellett lenne, a bankaktára vonatkozó szavazási szabadság fenntartása mellett azonban okosabbnak tartja a javaslat létrejöttét egyelőre lehetséges tenni. A Herbst javaslatát az alkotmányzó kinevezési kérdésének fenntartása mellett nem tartja veszélyesnek; Herbstel szavaz, nem a kabinetkérdéstől való félelem miatt, hanem mert az fenntartja a párt szavazatának szabadságát a bankstatutumra s a kiegyezési kérdés más részeire vonatkozólag. Körülírt befolyás megadása még nem jelenti a bank kiszolgáltatását Magyarországnak.

Zschock emlékeztet S u sz képviselőnek 5 hóval ezelőtti választóihoz tartott beszédére, melyből egy a magyar követeléseket elutasító töredéket citál. Különösen aggasztó, hogy az osztrák kormány oly befolyást törekszik nyerni a bank ügyeire, mint az az utóbbi napokban látszik. A népesség hangulata azok részén van, a kik a válság ügyében nem akarnak tovább várni. A miniszterelnök óva intett az alkotmánypártot érhető veszélytől. A párt alatt pedig akkor fog meginogani a talaj, mikor nem akarunk a kormánytól független bankot.

Suesz Ede: Kiegészítéi Zschock által idézett beszédét. Azt mondá akkor, hogy a monarchia szétválása rendkívüli veszély lenne mindkét részre s egyik fél sem vakulhat el annyira, hogy a dolog erre kerüljön. Az első gyorsabb mozgásnál a két rész kétfelé hullanék egymástól, mint a szétrepedt malomkő két darabja. Nem kell visszavonnom semmit. Akkor ellene nyilatkoztam a májusi stipulatióknak. A német alkotmánypártnak mérséklettel kell eljárnia, mivel ó a mérvadó, pozitív votumot kell adni, a melyért felelős maradjon. Ausztria most a mi táborunkban van, kívánom, hogy ott is maradjon. Ha nem a manem mondunk, a malomkő széthullásának megyünk eléje s kalandor politikát űzünk. (Tetszés. Ohó!) Szerettem volna, ha a kormány inkább visszalép, minthogy a májusi punctatiókat aláírta. De ma a harcban az öreg Lasser részére állók s felhívom barátaimat, hogy ugyanazt tegyék. Sokszor és hevesen megtámadtam a ministeriumot, különösen az utóbbi költségvetési vitában, szemére hánytam, hogy előmozdítja a közszellem folytonos lankadását s hogy teljesen hiálval van a kezdeményezésnek. Most azonban, midőn e lankadás már beállani látszik az alkotmányban (Vinaros ohó kiáltások) . . . Nem szándékom izgatott hangulatot előidézni. Ha a gyűlés e kifejezés által sértve érzi magát, visszavonom azt s a mellett bocsnatott kérek, hogy a pillanat sulya talán inkább nehezedik rám, mint másokra s hogy kevés fel fogással bírok e bankkérdés részletei iránt, de a helyett kellő mértékben van érzésem hazám általános helyzete iránt. (Hangos tetszés.) A kormány

manyt támogatni kell, hogy az ellenállás valódi veleje a birodalom második fele ellenében fenmaradjon. Ha az óvatos indítványt (Herbstét) nem fogadják el, akkor más okok a mérvadó s nem a bankkérdés (Igen! Igen!) Azt hiszem, soha sem válna meztelen rossz ügyet s a mi a mait illeti, talán soha jobbat. (Tetszés és piszogs.)

Suess Frigyes indokolja indítványát, hogy a Herbst-féle indítványhoz tételesen hozzá, mikép az alkotmányzó minden körülmények közt az igazgatóságok által választatának.

Dr. Hanisch kijelenti, hogy miután 1867-ben a kiegyezés ellen szavazott, azt teszi most is a Schaupt indítványát pártolja.

A gyűlés ezután főszónokokat választ és pedig Herbst indítványa mellett Tinti és Herbst, Schaupt indítványa mellett Kopp és Schaupt választattak meg.

Előbb azonban Neuwirth szólal fel, és több elvtársa nevében kijelenté, hogy Herbst indítványa indokolásával ellenkezőleg határozottan reméli, hogy a leendő bank alkotmányzóinak kinevezése sohasem fog tört foglalnai, s hogy az igenlő szavazat azon föltevéssel adatik meg, hogy alkotmánypárt ezentúl a kiegyezés befejeztéig nem fog a maihoz hasonló helyzetbe jutni.

Báró Tinti az „Ellenőr“ azon nyilatkozatát, hogy magyar körökben az alkotmányzó kinevezéséből nem akarnak életbevágó kérdést csinálni, nem veszi kétségbe gyanánt. Az alkotmánypárt érdeke azt követeli, hogy a válság a legsürgősebb szükség esetén kívül ne idéztessék föl. Nem kell megakadályozni annak lehetőségét, hogy a kiegyezési javaslatok előterjesztessenek. Paritásról nincs szó, de az állami felügyeletben a paritás méltányosságból jóvá kell hagyni. Az alkotmánypártnak ily nehéz időben minden szakadást kerülnie s hatalmasan a kormány köré seregelnie kell.

Kopp a kérdést nem tekint politikainak, hanem gazdaságinak; a dolog lényege az alkotmányzó kinevezetése. Szólok a kérdést a helyzet föltölt való elsimaklással tekintti, a mivel végre is egyet tudna érteni, azt hiszi, hogy a válság az igenlő válasz esetén sem lesz elhárítva, mivel az igenlés nem lesz föltölt.

Herbst kifejti, hogy Magyarországnak minimalsit képviselése a bankban nem oly retentő aequivalens a bankprivilegium megadásáért. Herbst visszautasítja Koppnak azon szemrehányását, hogy az ő indítványa kétértelmű. Az indítvány pozitív, világos nyilatkozatot tartalmaz arra nézve, hogy mennyi engedményt adhat az alkotmánypárt a bankszabadság és jegyegység engedményének viszonyásául. Szólok kimutatja, hogy a statutumokban nincs szó a főtanács és az igazgatóságok közti itélő bíróságokról; az itélő bizottság egészen más esetre vonatkozik. Szólok megjegyzi továbbá, hogy a nemzeti bank a főnök fölállításában valóban szük marku volt. Suesz Frigyes pótindítványát elfogadhatatlannak nyilváníti. A kabinetkérdés nem irányozza szavazatát; ő nem mondja, hogy válság nem jöhet, de a kérdés miatt és a jelen pillanatban az ügyet, ha jótörésre vinni, ezért nem vállalhat felelősséget, midőn minden szólok azon véleményben volt, hogy az említett pontok nem életbívó fontoságúak. Az előterjesztések benyújtását pedig lehetetlennek tenni: azért a felelősséget elvállalni képtelenség. (Élénk tetszés.)

Rövid vita után, azon kérdés föltölt, hogy melyik indítványt bocsátassák előbb szavazásra, a gyűlés elhatározta, hogy előbb Herbst indítványa föltölt szavaz. A névszerinti szavazás megtörténvén, Herbst indítványa 123 szavazattal 62 ellenében elfogadtatott. Az értekezlet határozata még ma írásban közöltetnig a kormányra.

A vita befejezte után Sturm és 61 társa a legközelebbi pártgyűlésre egy indítványt terjesztettek be, mely szerint a kormány felszólítandó lenne, hogy a kiegyezés megújítása alkalmából a közös ügyek tárgyalási formájának megfelelő megváltoztatása végett kazdjen alkudozásokat a magyar kormányra, s az üllészak folyamata javaslatokat terjeszsen be, melyek szerint az alkotmány alapelveinek megváltoztatása nélkül, a reichsrathot a közös ügyek tekintetében megillető törvényhozási jog, 1878. jan. 1-től ismét közvetlenül e testülettől gyakoroltassék, delegatái kiküldése nélkül; s a netán szükséges előtanácskozások, a határozatok egybehangzóága czéljából, a kisebb szám elvének föntartása mellett: a reichsrath és a magyar országgyűlés által minden esetben e czélra választandó bizottságokra bizassanak. Ez indítvány lithografizova a tagok közt szét osztatott.

Titkári jelentés

a „Kolozsvári Dalkör“ 1876-ban lefolyt évről.

Tisztelt közgyűlés! Nemsokára épen egy évtizede lesz annak, hogy egyetünk derék, érdemes alapítói kimondták a Kolozsvári Dalkör létét, küzdve a kezdet nehézségeivel, de bátran törve a cél felé. A dal hatalma valódi nygbuzgóság hatotta át azon férfiakat, kiknek nevéhez, szép törekvéseikhez a Kolozsvári Dalkör megalapításának felelős érdeme s az ebből kifolyó szép öntudat jutalmá járl 1867-ben az énekművészet nálunk mondhattunk még csak a legelső lépésnek, nemzeti szellemünk megújításának első lépésének.

volt annak egyedüli jogos, érdemes ápolója. Egyes társas-körökben, családi estélyeken felhangzott ugyan a dal, de nem abban a nyilvánulásban és nem úgy ápolva, hogy az az énekművészetnek — a mai művelt kor műgényei szerint — méltó kifejezője lehessen.

Azóta majdnem tíz év telt el. Mily változás állott be. Nem egyedül vagyunk már. Társ-ugyanazon egy czélra törekvő egyletek keletkeztek nemcsak a hazában, de városunkban is és a verseny az énekművészet pályakoszorujáért kettőzt nemeres erőlylyel folyt.

Sok szép emléket, a valódi törekvés kiérdemelt pályakoszoruját mutatják fel az 1868, 1872. és 1874 ki évek. De ez emlékeknek, dalkörünk működésének e szép tényeknél időzőm most nem lehet feladatam, mert túllépném ezáltal évi jelentésem határát.

1874. után, midőn az országos dalaregyesület városunkban tartotta meg a dalárünnepélyt, midőn a dal muzsája száz meg száz ajakról szólalt meg, hangosan hirdette a dalművészet hatalmát, ily nagy, szép jelentőségű év után a következő 1875-ik év is csendesebb, zajtalanabb volt. Ez évben sem tévesztette el azonban célját, a dalt hírei, pártolói közt ápolta, a maga kis körében, hogy dalszeretetében megerősödvé, képességet és jogot szerzhessen a szegedi országos dalünnepen való részvételre.

Következett az 1876-ik év, mely a kolozsvári Dalkörre nézve oly nagyjelentőségűvé, eseménydussá lett, és mely évről a tisztelt közgyűlés előtt beszámolnom valóban kedves kötelességemnek tartom, 1876 mint egyleti év messze túlszámalya társait! De erről szóljanak a tettek; Rendes dalestélyt 4-et adott egyetünk pártolói részére, még pedig az elsőit april 2-án a városi vígadóban, a másodikat július 8-án az „Ángol Királynő“ cz. mulató kertben, a harmadikat november 5-én, a negyediket deczember 26-án, mindkettőt a városi vígadóban. Négy rendes dalestélyen kívül még 3 rendkívüli dalestélyt is rendezett egyetünk, az elsőit augusztus 12-én a sétatéri arénában, a másodikat 3 nappal később Nagyváradon a „Fekete sas“ cz. vendéglő nyári helyiségében, mindkettőt a szegedi ut költségei fedezésére, a harmadik rendkívüli dalestélyt szeptember 10-én a városi vígadóban, a dalkör pénztára javára.

Hét dalestély egy évben, ez egyetünk évkönyveiben még eddig elő nem fordult, s ha hozzá vesszük a szegedi dalárünnepen és városunkban egyéb — alább elősorolandó — alkalmakkor való közreműködésünket, lehetetlen, hogy működő testületünk iránt a legmelegebb elismerés és öröm szózatát ki ne fejezzük! Társ- és testvéregyeteink következő ünnepélyein vett részt dalkörünk: Junius 25-én a helybeli sétatér-egylet által rendezett négy ünnepén, a mely alkalmakkal a „Hilaria“ és „Polgári Dalegyet“-tel közösen működött közre 3 nagy kudarabban. Augusztus 6-án a „Polgári Dalegyet“ zászlójának ünnepélyes felszentelésekor; szeptember 24-én a szegedi versenydarabban a Gyulai szobor leleplezési ünnepén; deczember 3-án az egyetemi ifjúság által rendezett hangversenyen 3 kudarabban.

Verdi „Manzoni miséje“ ez év történetében kiváló emlékü és szép jelentőségű. Egyetünk tiszteletbeli tagja: volt elnök, gróf Eszterházy Kálmán ó méltóságának nagy érdeme ez. Ügybuzgóságának, műszeretetének fényes eredményét mutatta fel a Verdi requiem kétszeri előadása, a melyeken városunk összes dal- és zeneéri közreműködtek.

Örök betűkkel van beírva e nagy művészeti tény Kolozsvár zene- és énekművészeti törekvéseinek önkönyvébe, mely annál örökömlekkébb, mert a játékonyság műve, enyhítve a magyarországi árvíz- és kolozsvári tűzkárosultakon! Fogadja ezért a nemes gróf a „Dalkör“ részéről is, mint a Verdi requiem létrejöttének kezdeményezője, éltető lelke, az elismerés és egyszerű, de őszinte, szívből jövő örömszózatát!

Egyetünk pártoló tagja, néhai nagyemlékü hazánk fia gr. Mikó Imre temetésén október 19-én a testvéregyetekkel együtt gyászállamaival vett részt; valamint közreműködött a boldogult gróf és id. gr. Teleky Domokos emlékére rendezett gyászistentiszteleteken.

1877. jan. 29-én a nemzet nagy halottjának, Deák Ferencz halálának évfordulóján előadott Verdi requiemben „Dalkör“-ünk teljes működő testületével működött közre.

A működő tagok belsőletében is öröndetes és feljegyzésre méltó változás állott be.

Kedvvel, nemes hűvel, egyetértéssel küzd e testület a játékonyság czélok ápolása, s művészeti céljai eléréséért, s a minden hóban egyszer rendezni szokott, társasestélyek élénk testületi szellemről, solidaritásról tesznek öröndetes tanubizonyosságot. A mult évet a dalkör „Sylvester estélye“ zárta be, és így a t. közgyűlés előtt még csak egy szerendről kell jelentést tennem, a melyet egyetünk az európai hírv művészón Donadio Bianca k. a. tiszteletére rendezett. A tisztelt művészón e figyelmet azzal viszonzá, hogy dalkörünk által a jövő héten rendezendő hangversenyen közreműködését megígérte! Ezekben kellett tisztelt közgyűlés! a Kolozsvári Dalkör működését a pártolói és a nagy közönség előtt, bemutatnom.

E tények szép fényt vetnek derék működő testületünk ügybuzgóságára és szorgalmára.

Az igazgató választmány a lefolyt évben, szintén élénk működést tanusított.

Tartatott összesen 15 rendes választmányi, 16 bizottsági ülés, 1 vegyes értekezlet (igazg. választmány és működő testületből) a karnagyok megválasztása czéljából.

Ellátatott összesen 60 ügydarab. Működő tagok száma jelenleg 50, pártolók a mult év végén volt 178, jelenleg pedig 250-en felül.

Tisztelt közgyűlés! az igaz. választmány egy szép siker koronázta tényéről kell megemlékezmem, a pártoló tagok gyűjtéséről. Személyesen kértettek fel a kolozsvári Dalkör iránt érdeklődők, hogy az egylet pártolói legyenek s a választmányi tagoknak — a gyűjtési rendező bizottság által kiosztott, de már be is adott-ívek, pártoló tagjaink jelentékeny szaporodását mutatják föl.

A személyi megtszitteléseket és változásokat illetőleg jelentem, hogy a mult év közgyűlése (1876 febr. 27-én) id. kib. Biasini Domokos urat egyetünknek két éven át fíradhatlan, derék elnökét tiszteletbeli taggá választotta. Dalkörünk zászlóányjának, kib. Biasini Domokosné urhölgy ó nagyságának a tiszteletbeli tagsági oklevél máj. 3-án ünnepélyesen, bizottságilag átadatott. A választmány kobeiből az év közben eltávoztott Török Sándor volt derék hangjegytárnokunk (jelenben unit. lelkész) és Moldován Gergely m. kir. tanfelügyelővé lett kinevezetése következtében. A hangjegytárnoki tiszt ideiglenesen Papp Sándor egyt. jegyzőre bízott. Választmányi és működő tagságáról lemondott, (Vége következik.)

BELFÖLD.

Nagy-Szeben, február 23.

(Revolver kritika.)

A gőzerővel hangversenyző művészek, habár hírek országba világra szóló is, kénytelenek némelykor kisebb szabású városokban is az ugynevezett revolver kritika orvítamadásai elmaradását nem csak pénzbeli áldozatokkal hanem a saját művészetükkel nyújtott élvezet rovására tett engedményekkel is megváltani.

Van például városunkban egy Victor von Heldenberg nevű zongorahimpeller, vulgo „Klavierlehrer“, ki rozsaant „ausgeschuss“, vagy „pofel“ zongorákat tartogat ugynevezett „Klaviersalon“ jában, melyeket méregdrágán kikölcsönöz magánházakba és nyilvános hangversenyekre. Jaj annak a hangversenynek, melyben ezen „Klaviersensal“ valamelyik hangszere nem figurál, rögtön megjelenik a „Siebenbürgisch deutsches Tageblatt“-ban a „V. v. H.“ betűkkel jegyzett orvítamadás.

Ha világhírű művész érkezik, mindjárt följánja közreműködését, a hangverseny bruttó jövedelem felerészét a maga számára követelván; ha megtagadják, rögtön ott van a „Tageblatt“ bap V. v. H. revolvere.

Igy tett ezen frater a Kletzer párral melyet, mert a jövedelmet vele meg nem akarta felezni, sárral dobált a „Tageblatt“-ban, — így tett Bakodyval és más művészekkel.

Most Menter-Popper tanácsosabbnak látták, hogy ezen ember közreműködésébe beleegyezzenek. Valóságos macskazenevő, fűlsértő charivarivá fajult ki a tolokodó „fuser“ zongorarontása Menter asszony pártalan szépségű játéka mellett.

Elég szomoró jelenség, hogy ily sógorok is szerepelhetnek, kiknek mestersége vajmi keveset különbözik az olasz brigantagiától, melynél tudvalevőleg a „váltásdíj“ játéza a legfőbb szerepet.

Műpártoló.

Logi rovat.

Semmitősszéki döntvények.

21086.877. Nem követetik el semmisége ha alperes kifogása folytán, a lakhelyén kívül eső bíróság illetékessége leszállítatik, midőn nem igazoltatott, hogy utóbbi hely köttetett volna ki a szerződés teljesítésének helyétől.

1151. 877. Pénzbeli tartozások iránti keresetekre felperes lakhelyének bírósága az illetékes.

1034.877. sz. A sommás perut kikötése nem gátolhatja felperest abban, hogy keresetét szabad választása szerint, alperes illetékes személyes bíróságául szolgáló törvényszéknél folyamatba tesse.

2260.877. A kereset alapján szolgáló solaváltóban a sommás eljárás és szabad bíróválasztás kikötetlén az egyes bíróság illetéke megállapítandó.

Ily követelésre vagyunkbukt ellen a csodnyítás előtt biztosítás foganatosittatván, a hitelező követelése kielégítését a lefoglalt vagyónra szorítkozva, csődönkivil is érvényesítheti.

A rendeletre szóló saját váltó kereskedelmi jegynek, utalványnak nem tekinthetvén, s alperes nem levén kereskedő, de kereskedelmi ügylet nem is forogván fenn, kereskedelmi bírói eljárásnak helye nincs.

Legfőbb itélősszéki döntvények.

10135.876. Az anyaperbeli másodbírósági ítélet az alperes az az ellen benyújtott

